

Když hokejový brankář učí matematiku

Hana Jakubcová

M. BUDĚJOVICE. Odchovanec juniorky znojemských Orlů, hokejový brankář Žihadel, učitel matematiky na Střední škole řemesel a služeb v Moravských Budějovicích, student Masarykovy univerzity Brno, trenér mladých brankářů - to vše je v jedné osobě Petr Helešic. S hokejem začínal v pěti letech. S juniorkou Orlů coby brankář získal v sezoně 2012/2013 stříbrné medaile v mezinárodní soutěži EBYSL. Mimochodem v mládežnické době byl jeho generačním soupeřem a soupeřem například brněnský odchovanec, brankář Dominik Hrachovina.

Helešic se při studiu na znojemském gymnáziu rozhodl, že sport, kterému do té doby podřizoval všechno, nahradí jinou životní perspektivou. A prostor mezi třemi týčerni vyměnil za studium matematiky a informatiky na vysoké škole. „Jsem člověk, který svých rozhodnutí zpětně nelituje. Moje volba byla dobrá,“ hodnotí s odstupem času.

V loňské sezoně působil v realizačním týmu Hockey Clubu Moravské Budějovice, který hrál 2. ligu. Pomáhal i s výchovou mladých bráčů ve Znojmě, v létě pak s kamarády dělávají zdarma camp pro sledge hokejové brankáře, kde předávají zkušenosti.

Velké pozdvižení způsobil těsně před vypuknutím pandemie koronaviru letos v lednu. Žihadla se dostala do personální krize, v danou chvíli zbyl pouze první brankář týmu. Helešic po pěti letech oblékl dres, naskočil na led a následně i odehrál oficiální zápas, v němž vychytal výhru proti Zďáru nad Sázavou. Od té doby se s ním v týmu v bráně počítá i po přechodu do krajské soutěže. Zkrátka přišel, viděl, zvítězil.

Za šestadvacet let svého života

toho stihl opravdu hodně a zrovna v současnosti, v době nouzového stavu, se rozhodně nenudí.

„Vlastně bych si potřeboval pořádně zasportovat, stihám však maximálně procházky s přítelkyní. Bez pečlivě sestaveného kalendáře bych byl ztracený.“ říká. Všední dny dopoledne mu vyplňuje distanční výuka žáků jak obou maturitních oborů, tak učňů z řad kuchařů - číšníků, ošetřovatelů a opravářů. Odpoledne pak klidně i do osmi večer řeší on-line své studium na univerzitě. Po příštím semestru by chtěl na Přírodovědecké fakultě úspěšně dokončit matematiku a informatiku se specializací na učitelství.

A protože žije v pomyslném sendviči, kdy z jedné strany sám učí, z druhé ho vyučují jiní, navíc je v kontaktu s mnoha lidmi z oboru, zjistil, jak různorodě to dělají v různých školách. Někde chtějí víc on-line hodin, jinde zadávají víc domácí práce. A další to mají půl na půl. Líší se i internetová prostředí, kde se na dálku setkávají. Neexistuje univerzální přístup.

„Já mám jednak budoucí maturitní květu mi několik kluků chce

dělat státní maturitu z matematiky v oboru mechanik seřizovač, protože mají další ambice. A pak se ke mně na matiku připojují učni, jejichž priority a zaměření jsou jiné. I ti ovšem musí určité množství učiva zvládnout,“ poznamenal.

Už v září vytušil, že opět může dojít k uzavření škol kvůli koronaviru. Proto si se žáky závčas navčičil, jak se bez problémů propojit na dálku přes aplikaci Teams. A jak spolu budou ve virtuálním prostředí komunikovat, aniž by hrozilo, že to někdo nezvládne a nebude „chodit“ do hodin. Předvídatost se nyní vyplácí. Polovina učiva matematiky se odehrává v reálném čase, druhou polovinu tvoří balík úkolů, jež je nutné do termínu splněné poslat zpět. Podle Petra je tato vyváženost dobrá a jemu osobně takto nastavený přístup vyhovuje. Nabízí se otázka, co třeba geometrie, kdy v běžné hodině ve škole učitel rýsuje na tabuli? „V tom není překážka. Existuje nejméně jeden volně přístupný krásný interaktivní program, který umí přímo před zraky žáků na obrazovce počítače propojovat body či rýsovat tělesa. Hlavní úskalí distanční výuky vni-

mám jinde,“ zdůraznil.

Tím, že chybí osobní setkání, úplně se mění psychologie hodiny jako takové. „Ve škole vysvětlím látku, pak vidím udivené pohledy proti sobě, tak se zeptám, kdo rozumí. Přihlásí se tři lidi. Zeptám se, kdo nerozumí - nepřihlásí se nikdo. Proto položím otázku, kdo se bojí přiznat, že nerozumí a zareaguje pár jedinců. Na základě určité atmosféry začnou komunikovat, co jim není jasné a já můžu členěně dovysvětlit. Navíc sám vidím vyděšené obličej, takže vím, kdo potřebuje pomoc a kam se mám zaměřit.“ popsal modelový příklad.

V distanční výuce je všechno úplně jinak. „Vysvětluju a vysvětluju. Pak se do mikrofonu do éteru zeptám, kdo rozumí a rozhostí se půlminutové ticho. Z toho plyne, že moje příprava výuky na dálku musí být mnohem důkladnější, trvá tak logicky déle. Výklad musí být jasný a přehledný, pokud chci, aby žáci u počítačů matematiku dobře zvládali,“ dodal.

Na co se teď nejvíc těší? „Samozřejmě, až budou školy otevřené a vše se vrátí do normálních kolejí. Už aby to bylo, zdůraznil Petr Helešic.